

Kritik: Den grønne
dannelse er fra-
værende på lærer-
uddannelsen

SIDE 3

Selskabet til Pæda-
goguddannelsens
Fremme insisterer
på at blive hørt

SIDE 4

Professor: Privatisering og udflytning
sender lærerud-
dannelsesdebatten
på afveje

SIDE 6

**KIRA SAABYE GIK FLERE
TUSINDE KRONER NED I LØN:
NU KAN ADJUNKTER
OG LEKTORER BEHOLDE
DERES TILLÆG, MENS
DE SKRIVER PH.D.**

SIDE 2

»

DM og AC har opnået et forlig, som betyder, at undervisere beholder deres lektor- eller adjunktstillæg, hvis de som led i ansættelsen tager en forskeruddannelse. Lektor på KP Kira Saabye Christensen, hvis sag banede vej for forliget, er glad. "En åbenlys uretfærdighed er nu udryddet", siger hun.

En otte år lang strid om lønvilkårene for lektorer og adjunkter, der som led i deres ansættelse skriver en ph.d., er omsider blevet afklaret.

DM og AC har opnået et forlig med Medarbejder- og Kompetencestyrelsen, som medfører, at underviserne på professionshøjskoler, erhvervsakademier og Danmarks Medie- og Journalisthøjskole kan beholde deres lektor- eller adjunktstillæg i de tre år, en forskeruddannelse varer.

Forliget møder både glæde og lettelse hos lektor på KP Kira Saabye Christensen, der oplevede at gå flere

tusinde kroner ned i løn hver måned, mens hun skrev ph.d.

"Jeg har levet med en uafklaret sag på min arbejdsplads i flere år nu, og det har til tider fyldt meget. Det har naget mig, at det virkede fuldkommen tilfældigt, hvilke lønvilkår vi ph.d.-studerende blev tilbudt. Så det er glædeligt, at en åbenlys uretfærdighed nu er udryddet. Det hører i min bog ikke hjemme på en ordentlig arbejdsplads", siger Kira Saabye Christensen.

Huslånet kan betales tilbage

Det var hendes og kollegaen Camilla Nørgaards lønindplaceringer, der dannede baggrund for den sag, som DM og AC var på vej til at tage i faglig voldgift, da et forlig blev indgået som led i forårets overenskomstforhandlinger.

Ud over at adjunkter og lektorer fremadrettet bevarer deres tillæg, kan medarbejdere, der allerede har gennemført en ph.d. som led i deres ansættelse, se frem til at blive kompenseret med tilbagevirkende

kraft. For Kira Saabye Christensen betyder det, at hun kan få et lån ud af verden, som hun tog i sit hus for at kunne skrive sin ph.d.

"Det glæder mig virkelig, at mine kolleger i fremtiden får tilbudt ens vilkår - og ikke mindst at de ved med sikkerhed, hvilke forhold der gælder for ph.d.-stipendiaterne", siger Kira Saabye Christensen.

Det har været svært at stå fast og kræve at holde sit lønniveau, når man samtidig får opfyldt et stort uddannelsesønske, siger hun.

"Det er også svært at bede om penge, når jeg samtidig har en stærk bevidsthed om, at uddannelserne skal passe på deres økonomi og måske endda fyre folk", forklarer hun.

"Omvendt var der også brug for, at professionshøjskolerne fik ryddet op i de meget forskellige lønvilkår, vi som ph.d.-studerende blev tilbudt", fastslår Kira Saabye Christensen.

FORTSÆTTELSE PÅ BAGSIDEN »

"Det har naget mig, at det virkede fuldkommen tilfældigt, hvilke lønvilkår vi ph.d.-studerende blev tilbudt. Det hører i min bog ikke hjemme på en ordentlig arbejdsplads".

Kira Saabye Christensen, lektor på KP

DET ER AFTALT

- Hvis du er lektor på en professionshøjskole, bevarer du dit lektortillæg, mens du skriver ph.d.
- Hvis du bliver ansat udefra til at skrive en ph.d. og ikke er lektorkvalificeret, eller du kommer direkte fra universitetet, bliver du indplaceret i en særlig kategori som forskerstuderende.
- Lønnen som forskerstuderende er lidt lavere. Til gengæld er du sikret fastansættelse på professionshøjskolen efterfølgende.
- Undervisere, der som led i deres ansættelse på en professionshøjskole m.fl. har skrevet ph.d. i perioden 2013-2021, vil blive kompenseret, såfremt de i ansættelsen ikke har modtaget deres adjunkt- eller lektortillæg.

“Vi har meget, vi skal have indhentet, og det skal helst gå stærkt. Så det er godt, at reformen er lige om hjørnet”.

Lis Madsen,
institutchef på KP's læreruddannelse

KRITIK:

DEN GRØNNE DAGSORDEN ER FRAVÆRENDE PÅ LÆRERUDDANNELSEN

Bæredygtig dannelse skal tænkes fundamentalt ind i folkeskolen og læreruddannelsen. Men det kræver mere fødselshjælp fra toppen, siger ph.d.-stipendiat på KP Nadia Raphael Rathje.

Bæredygtighed skal være en del af curriculum og tænkes ind i både driften af og undervisningen i landets folkeskoler. Men det går for langsomt med at gøre den grønne dannelse til en fuldt integreret del af tankegangen på læreruddannelsen.

Det mener Nadia Raphael Rathje, der er tidligere leder af Den Grønne Friskole på Amager og i dag ph.d.-stipendiat på Københavns Professionshøjskole.

“Det burde være en del af folkeskolens formålsparagraf, men det ender oftere med, at den grønne dagsorden bliver noget, man kommer omkring på et lille kursus - ved siden af den egentlige undervisning. Det er en forfejlet tankegang”, siger Nadia Raphael Rathje.

I sin ph.d. undersøger hun, hvordan de skoler, som er i front på den grønne dagsorden, arbejder konkret med det, og hvordan de forstår bæredygtighedsbegrebet.

“Her er det tydeligt, at fx taghaver, af-faldseksperimenter og projekter om social bæredygtighed er tænkt ind i både driften af institutionerne og undervisningen. Men der er langt mellem snapsene. En ny rapport fra Nordisk Råd dokumenterer, at Danmark ligger svagt sammenlignet med resten af Skandinavien, når det gælder udviklingen af bæredygtig dannelse, både på skoler og på læreruddannelsen”, forklarer ph.d.-stipendiaten.

Et pres for forandring kommer især fra de studerende og fra et netværk som Teachers for Future. Men det er langt fra nok.

“I store, tunge organisationer som professionshøjskolerne er det helt afgørende, at ledelsen forpligter sig på støttestrukturer for

bæredygtig dannelse. Ildsjæle kan ikke bære den nødvendige udvikling alene, og det kommer til at gå alt for langsomt”, påpeger Nadia Raphael Rathje.

Reformen er lige om hjørnet

Lis Madsen, der er institutchef på Københavns Professionshøjskoles læreruddannelse, kan godt forstå, at utålmodigheden breder sig blandt studerende og ansatte, der gerne så, at den grønne udvikling gik stærkere.

“Vi havde sådan set besluttet at gå i gang med at udvikle flere lokale tiltag på KP, men det blev udsat, fordi en reform af læreruddannelsen gik i gang med henblik på en revision af læreruddannelsen fra 2022. Derfor er det ikke så sært, hvis nogle føler, at det går for langsomt lige nu”, siger Lis Madsen.

Der er dog ingen, der sætter spørgsmålstegn ved, hvor vigtig den bæredygtige dannelse bliver i en kommende reform, understreger hun.

“Sammen med teknologiforståelse og andre centrale dagsordener indgår bæredygtig udvikling i arbejdet med en reform af læreruddannelsen. Og jeg tror, vi gør klogt i at tænke den grønne forståelse ind på et helt overordnet niveau frem for at gribe til snupagsløsninger”, siger Lis Madsen.

KP's institutchef har også læst rapporten, der sender den danske læreruddannelse på en skandinavisk sidsteplads, når det gælder arbejdet med den bæredygtige dannelse.

“Vi har meget, vi skal have indhentet, og det skal helst gå stærkt. Så det er godt, at reformen er lige om hjørnet”, siger Lis Madsen. ■

“Den grønne dagsorden bliver noget, man kommer omkring på et lille kursus - ved siden af den egentlige undervisning. Det er en forfejlet tankegang”, siger ph.d.-stipendiaten på KP Nadia Raphael Rathje.

“Ministeren selv kalder professionshøjskolernes medarbejdere og studerende for hverdagens helte. Det bliver skam taget dybt seriøst, hvad der kommer fra den kant”.

Peter Møller Pedersen, uddannelsesdirektør i UCN

SELSKABET TIL PÆDAGOGUDDANNELSENS FREMME INSISTERER PÅ AT BLIVE HØRT

Embedsmænd, projekt- og følgegrupper læser med, når Selskabet til Pædagoguddannelsens Fremme skriver åbent brev til ministeren, debatindlæg i medierne og antologier om uddannelsens fremtid. Men der skal bygges alliancer, hvis det lille selskab for alvor skal påvirke dagsordenen, lyder rådet fra en ekspert.

De er kun 11 medlemmer og spredt ud på uddannelser i hele landet.

Alligevel har underviserne og forskerne, der tilsammen kalder sig for “Selskabet til Pædagoguddannelsens Fremme”, været synlige i diskussioner af, hvordan uddannelsens kvalitet skal få et løft. Diskussionen er højaktuel, fordi en endelig evaluering af pædagoguddannelsen efter planen lander inden sommerferien.

Og selskabets lobbyarbejde er ikke gået upåagtet hen. Det siger

Peter Møller Pedersen, der foruden at være uddannelsesdirektør i Professionshøjskolen UCN sidder i Danske Professionshøjskolars projektgruppe og er medlem af følgegruppen for pædagoguddannelsen, som blev nedsat i 2017 af Uddannelses- og Forskningsministeriet.

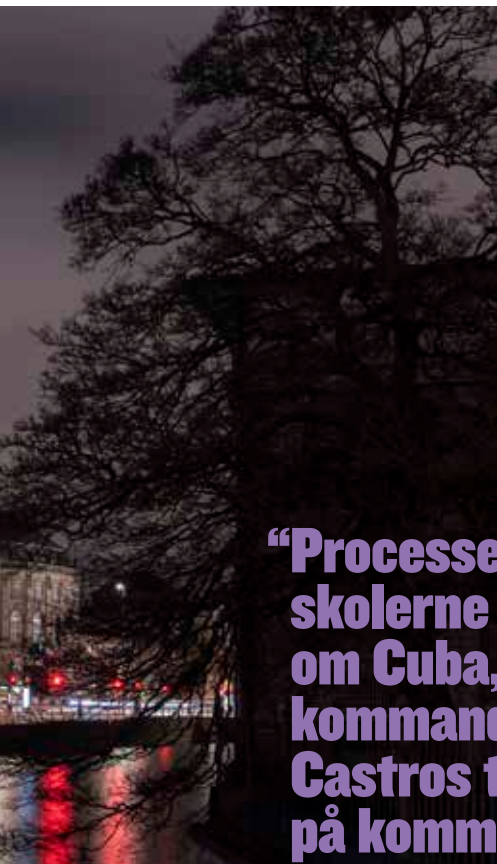
“Når undervisere og forskere deler deres overvejelser om formål, fag og frihed, så bygger det på et solidt videns- og erfaringsgrundlag. Så hvis ikke ministeren selv lytter og læser med, hvilket jeg bestemt tror, hun gør, så gør i hvert fald de cen-

trale aktører og embedsmændene omkring hende”, siger Peter Møller Pedersen.

Klappe på kommando

I starten af maj sendte Selskabet til Pædagoguddannelsens fremme et åbent brev til Ane Halsboe, som 300 undervisere og forskere eller knap halvdelen fra samtlige seks professionshøjskoler har skrevet under på.

Her opfordres ministeren i korte træk til at gentænke pædagoguddannelsens formål, til at erstatte kompetencemål med egentlige fag

De gode viljer er ikke nok til at trænge igennem Christiansborgs tykke mure. En lobbyindsats skal være tydelig og først og fremmest vedholdende, hvis den for alvor skal lægge et politisk pres, forklarer ekspert i interessevaretagelse.

“Processen på professionshøjskolerne har i 2020 mindet lidt om Cuba, dengang hvor folk blev kommanderet ud for at lytte til Castros taler i timevis og klappe på kommando”.

Jan Jaap Rothuizen, lektor på VIA's pædagoguddannelse

og til at give uddannelsens fagfolk en udstrakt lokal frihed til at gøre deres arbejde.

Derudover har pædagogisk selskabet i løbet af det sidste år udgivet en lang række debatindlæg, der kigger kritisk på, hvordan pædagoguddannelsen er blevet trukket i forkerte retninger ved tidligere reformer. Til juni udkommer en bog om god og dårlig pædagoguddannelse, redigeret af tre medarbejdere ved UC Syd, med 18 bidragydere, hvoraf flere er medlem af selskabet.

Bag indsatsen ligger et ønske om at blive inddraget reelt i, hvad der sker i det rum, hvor stregerne til fremtidens uddannelse bliver tegnet. Det forklarer Jan Jaap Rothuizen, der er docent i VIA, leder af forskningsprogrammet for etik og dannelse samt en af initiativtagerne bag Selskabet til Pædagoguddannelsens Fremme.

“Processen på professionshøjskolerne har i 2020 mindet lidt om Cuba, dengang hvor folk blev kommanderet ud for at lytte til Castros taler i timevis og klappe på kommando. På en dag med 800 deltagere var der plads til fire af ledelsen udvalgte spørgsmål, og de blev besvaret af rektorer, som tydeligvis havde et be-

grænset kendskab til de faktiske forhold”, forklarer Jan Jaap Rothuizen.

I foråret 2021 har man sadlet lidt om, tilføjer han.

“Man forsøger sig med lidt mere inddragelse af underviserne, og det er vigtigt. Der skal lyttes til fagpersoner og de lokale erfaringer, for vi må for enhver pris undgå at begå de samme fejltagelser som i både 2007 og 2012, hvor reformerne ikke adresserede de reelle udfordringer”, siger Jan Jaap Rothuizen.

Løfter standens image og troværdighed

Det kom som en overraskelse for Selskabet til Pædagoguddannelsens fremme, at 300 ud af 800 i løbet af en uges tid skrev under på brevet til Ane Halsboe.

Men næsten uanset hvor stærk en stemme selskabet taler med, er der kamp om dagsordenen på uddannelsesområdet. Hvis man vil have sit budskab til at gå klart igennem, kræver det både en langsigtet og systematisk indsats og et meget klart fokus på, hvad man vil opnå.

Sådan lyder det fra Susanne Hegelund, partner i kommunikationsbureauet Hegelund & Mose og medforfatter til bøgerne “Lobbyistens lommebog” og “Flyt magten”.

“De gode viljers klub kommer ikke nødvendigvis nogen vegne i en tid, hvor trenden går imod en stadig øget professionalisering af al interessevaretagelse. En minister får hundredvis af e-mails hver dag, så en lobbyindsats skal være tydelig og først og fremmest vedholdende, hvis den for alvor skal lægge et politisk pres”, forklarer Susanne Hegelund.

Det lykkes bedst, når lobbyister indgår alliancer med fx andre organisationer, embedsværket, ledelsen eller politikere. Undervisere og forskere på pædagoguddannelsen kunne måske med fordel kigge sig omkring i netværket, siger kommunikationseksperter.

“Det kan have stor strategisk betydning at teame op med dem, man deler interesser med. Det må gerne tydeliggøres, at man er ude i en højere sags tjeneste, for det løfter både standens image og troværdighed”, siger Susanne Hegelund.

Hun nævner, hvordan eksempelvis BUPL inddrog forældre, forskere og politikere og med held fik sat minimumsnormeringer på regeringens dagsorden efter lang tids pres.

“Det er vel ikke usandsynligt, at et kvalitetsløft af pædagoguddannelsen kunne blive et af BUPL's næste indsatsområder. I så fald kan organisationen helt sikkert se fordelene ved at indgå i en alliance med undervisere og forskere på pædagoguddannelsen”, påpeger Susanne Hegelund.

“Det betyder faktisk noget”

Ifølge uddannelsesdirektør i UCN Peter Møller Pedersen er underviserperspektivet rykket længere ind i bevidstheden hos diverse følge- og projektgrupper takket være de 11 medlemmer af Selskabet til Pædagoguddannelsens fremme.

“Mange af os har selv en fortid som lektorer, og vi kan sagtens genkende de frustrationer, der kommer fra de ansatte. Der er bred enighed om, at det er både relevant og vigtigt at få underviser- og forskerperspektivet med i arbejdet”, siger Peter Møller Pedersen.

Han deler dog ikke selskabets oplevelse af, at processen hidtil har været skindemokratisk.

“Ministeren selv kalder professionshøjskolernes medarbejdere og studerende for hverdagens helte. Det bliver skam taget dybt seriøst, hvad der kommer fra den kant. Det betyder faktisk noget”, siger han. ■

“I stedet for at bruge krudt på at skaffe læreruddannelser til Vestjylland og Sydfyn burde politikerne fokusere på at udstikke friere rammer for de eksisterende uddannelser”, siger Palle Rasmussen, professor emeritus i uddannelsesforskning på Aalborg Universitet.

PROFESSOR: PRIVATISERING OG UDFLYTNING SENDER LÆRERUDDANNELSES- DEBATTEN PÅ **AFVEJE**

Den nødvendige kvalitetsdiskussion på læreruddannelsen ender alt for hurtigt i unuanceret professionshøjskolebashing, mener professor i uddannelsesforskning. Også underviserne oplever, at debatten om privatisering og udflytning skygger for noget vigtigere.

Længslen efter de små lærerseminarier er en dyr, romantisk drøm. For selv om “big” ikke altid er “beautiful”, så løser det ikke læreruddannelsens udfordringer, hverken at man opretter en konkurrerende uddannelse i privat regi, at de store campusmiljøer bliver sat på skrump, eller at der etableres flere nye og mindre udbud af læreruddannelser spredt ud i hele landet.

Sådan siger professor emeritus

på Aalborg Universitets Center for Uddannelsesforskning Palle Rasmussen, efter at debatten om læreruddannelsen igen er blusset op.

“Det er en reel diskussion, om institutionerne er blevet for store, men det afsporer debatten, at man ofte ender med at bashe professionshøjskolerne, bare fordi de er store”, siger Palle Rasmussen.

Politikerne svigter den kvalitetsdiskussion, som både undervisere og studerende med rette efterspørger, mener Aalborg-professoren.

“I stedet for at bruge krudt på at skaffe læreruddannelser til Vestjylland og Sydfyn burde de fokusere på at udstikke friere rammer for de eksisterende uddannelser samt styrke både dannelses- og linjefagene der, hvor vi i forvejen uddanner lærere”, siger Palle Rasmussen.

Stadig valide grunde til store campusser
I marts vedtog et flertal uden om regeringen at finansiere etableringen af en privat læreruddannelse for 70

studerende til 29 millioner kroner om året.

27. maj kom så regeringens store uddannelsesudspil, der bl.a. lægger op til, at 1.300 uddannelsespladser på professionshøjskolerne skal rykkes ud af de fire store byer, og at der skal etableres nye uddannelser flere steder i landet.

Men mange af de grunde, man havde til at samle de store velfærdsuddannelser og etablere seks centrale campusser i 2008, er stadig valide, påpeger professor Palle Rasmussen.

“Tanken var, at der skulle lægges mere styring ud til institutionerne, at der skulle skabes mere tværfaglighed, fx mellem lærer- og pædagoguddannelserne, og et bedre grundlag for forsknings- og udviklingsarbejde”, siger han.

Professionshøjskolerne har også allerede mulighed for at udbyde uddannelse i andre byer, og de gør det faktisk.

“Ikke alt er lykkedes, men det skyldes primært, at politikerne har så svært ved at løsne tøjlerne”, forklarer professoren.

Bedste job, dårligste rammer

At der er kommet mere “brain-power” i det store faglige miljø på professionshøjskolen VIA i Aarhus, kan lektor på læreruddannelsen Torben Bjerre godt skrive under på.

“Både vi og de små læreruddannelser i Nørre Nissum, Silkeborg og Skive nyder godt af den synergieffekt, der er i VIA, fx på vores fælles pædagogiske dage. Den gode fortælling er, at vores samarbejde gavner de studerende”, siger Torben Bjerre.

Til gengæld er underviserne ved at blive kvalt i det øgede bureaukrati, som fulgte med campuskonstruktionen.

“Akkrediteringer, surveys, kvalitetssikring. Det er ekstremt belastende og koster alt for mange ressourcer. De øgede politiske krav, som fulgte med tilblivelsen af professionshøjskolerne, har givet os verdens dårligste rammer for verdens bedste job, sammen med den modularisering, som kom med reformen i 2013”, siger Torben Bjerre.

Skår i læreridentiteten

Drømmen om at vende tilbage til seminarierne eller til institutioner alene med pædagogiske uddannelser får næring, når underviserne bliver syltet for meget ind i organisationsdiskussionerne på professionshøjskolerne. Det mener Anders Henning Simonsen, der er lektor på UC Syd.

“Det kan til tider føles, som om vi bare er et tandhjul i et stort system, og at bestyrelsen skal tage vare på for mange forskellige uddannelser. I

de situationer ryger den dagsorden os af hænde, som handler om læreruddannelsens formål, om dannelse og om, hvordan vi får den fordybelse tilbage, som vi skal bruge for at kunne blive bedre”, siger Anders Henning Simonsen.

På læreruddannelsen i Haderslev uddanner 1/3 færre undervisere det samme antal studerende som for 10 år siden, påpeger han.

“Der går skår i læreridentiteten, fordi vi har så travlt, at vi ikke får chancen for at tænke selv”, mener Anders Henning Simonsen.

Især kolleger, der har prøvet at arbejde på et seminarium eller et CVU, finder i en presset hverdag den tanke tiltrækkende, at læreruddannelsen skal være mindre og måske kan have gavn af at blive selvstændig igen, vurderer han.

“Men mange af os husker også, at det var svært at opretholde en stærk faglighed, og også dengang kæmpede vi for at tiltrække studerende”, påpeger Anders Henning Simonsen.

Opgør med central styring på vej?

Læreruddannelsesreformen, som efter planen skal gennemføres i 2022, sker uagtet placeringen af uddannelsespladser - i og uden for de store byer.

Ifølge uddannelsesforsker på SDU Dion Rüsselbæk er der forsigtige tegn på, at reformen bliver et opgør med den “centralt styrede decentralisering”.

“Coronanedlukningen har forhåbentlig demonstreret for alle, at underviserne er stærke fagprofessionelle, der kører fint uden for meget indblanding. Og man kan mene mange ting om den private læreruddannelse, men vedtagelsen har i hvert fald tvunget professionshøjskolerne til at genlæse læreruddannelsens formålsparagraf og blive lidt skarpere i mælet, når de går i clinch med de politiske interesser”, siger Dion Rüsselbæk.

Han håber, at den faglige ledelse får et comeback på læreruddannelsen.

“Hvis kvaliteten skal have et ægte løft, skal der lyttes til både studerende og undervisere. På de store professionshøjskoler taler rektorer og direktioner magtens sprog, og det skaber tvivl om, hvorvidt de overhovedet kan stå for den omstilling, som er helt nødvendig for lærergerningen”, siger Dion Rüsselbæk. ■

“De øgede politiske krav, som fulgte med tilblivelsen af professionshøjskolerne, har givet os verdens dårligste rammer for verdens bedste job”.

Torben Bjerre, lektor og tillidsrepræsentant på VIA

Regeringens uddannelsesplan bør stå på grundige analyser

Regeringen har netop præsenteret sit udspil til et uddannelseslandskab, der skal sikre uddannelses tilbud i hele landet. Forslaget er mest konkret, når det gælder placering af de professions- og erhvervsrettede uddannelser, da de korte- og mellemlange uddannelser i forvejen har en regional forpligtelse til at dække lokale arbejdsmarkedets behov.

Der skal være uddannelses tilbud i hele landet. Tidligere analyser af de studerendes søgemønster der søger en professions- eller erhvervsrettede uddannelse pegende på, at lokal tilgængelighed var et afgørende kriterie for mange ved valg af uddannelse. Faktisk var det en betingelse for, at mange påbegyndte en videregående uddannelse. Vil vi have et uddannelsessystem med lige

muligheder for uddannelse, er det nødvendigt også at tænke i placering. Når det er sagt, er det selvfølgelig ikke gjort med et politisk trykkeslag, selvom nogen måske kunne ønske sig det. Det siger sig selv, at det heller ikke lader sig gøre uden den nødvendige finansiering. En uddannelsesplan må og skal stå på grundige analyser af de specifikke arbejdsmarkedsbehov lokalt, studerendegrundlag, muligheder for praktikforløb og studejobs under uddannelse, studieboliger og meget andet. Men nok så vigtigt også iagttagelser af om de uddannelsesudbud som planlægges (og i sidste ende prioriteres), kan holde til en faglig bedømmelse, både hvad angår et inspirerende studie- og arbejdsmiljø, men også som en uddannelse der kan holde til en vurdering af den nødvendige faglige kvalitet.

Om en uddannelse så har den nødvendige faglige kvalitet debatteres jo netop lystig dette forår, særligt når det gælder lærer- og pædagoguddannelsen. Hertil er koblet en retorik, som den, vi så i vinter ifm. lovforslaget om en privat læreruddannelse: *'en nationalt styret læreruddannelse kommer til kort, når det gælder det at understøtte den studerendes*

dannelsesrejse ifm. sit studie'. Det kan der være meget sandhed i for mange flere uddannelser, fordi centralt fastsatte mål og styring helt åbenbart har taget overhånd i de sidste 15-20 års uddannelsesplanlægning. For mig at se handler det mest om nationale bindinger vedr. indhold og styringsprincipper.

I nærlæsningen af regeringens udspil står det tydeligt at udspillet er blevet til under arbejdstitlen 'opgøret med centralisering', og måske bebuder det en ny æra i dansk uddannelsesplanlægning. I hvert fald bør vi hilse disse ambitioner velkommen, hvis det betyder mere lokal frihed i tilrettelæggelse og toning af uddannelser. En lokal forankring sikres bedst i tæt samspil med lokalmiljø og befolkning og i tæt samarbejde med studerende og undervisere. Og her jeg har en bekymring. De involveringsprocesser som aktuelt er normen, går mere på at skabe gode underviserforvaltere og presse mere studieaktivitet ud af de studerende, end de går på at skabe ejerskab og engagement. Men måske der bag den berettigede debat om udflytning, placering og finansiering alligevel kan være noget magi i luften. ■

Foto: Jesper Voldgaard

KOLOFON

dm professionshøjskoler

er sektorblad for DM-medlemmer, der arbejder på professionshøjskoler og erhvervsakademier

REDAKTIONSGRUPPEN:

Tommy Dalegaard Madsen og Anders Henning Simonsen

REDAKTIONS-SEKRETÆR:

Pernille Siegmundfeldt

DESIGN OG PRODUKTION:

OTW A/S
www.otw.dk

FORSIDEFOTO:

Rasmus Kongsgaard

NÆSTE NUMMER:

af dm professionshøjskoler udkommer fredag den 17. september 2021

» FORTSÆTTELSE FRA SIDE 7

Flere tusinde kroners lønforskel

Siden 2013, hvor professionshøjskolerne fik en forskningsforpligtelse, har divergerende opfattelser hos institutionerne medført lønforskelle på op til 8.000 kroner blandt de adjunkter og lektorer, der har skrevet ph.d.

Kira Saabye Christensen har tidligere fortalt til DM Professionshøjskoler, hvor svært det var at være vidne til den åbenlyse uretfærdighed, som blandt andet kom for dagen, når de ph.d.-studerende mødtes rundt omkring i landet til ph.d.-seminarer. Samtidig delte hun selv

kontor med en ph.d.-studerende lektor fra læreruddannelsen på KP. De startede samtidig på deres ph.d. og skulle begge færdiggøre den inden for tre år. Under forløbet lagde de det samme antal arbejdstimer på KP, men der var flere tusinde kroners forskel på deres løn.

Ifølge DM Professionshøjskoler formand Tommy Dalegaard Madsen har det været vigtigt for DM at få konfirmeret sin egen fortolkning af stillingsstrukturen.

“Det har været bydende nødvendigt, at der blev ryddet op i de forskellige forvaltninger af ansættelsesvilkårene, som vi har set igennem en årrække.

Det er fuldkommen uacceptabelt, at ansatte på professionshøjskolerne er blevet tilbudt løn, alt efter hvordan vinden blæser”, siger Tommy Dalegaard Madsen.

Nu bliver ph.d.en en reel karrierevej

DM har fået et hav af henvendelser fra adjunkter og lektorer, der pludselig røg ud af stillingsstrukturen og blev ansat på individuelle vilkår.

“Det er paradoksalt, at professionshøjskolerne opmuntrer dygtige medarbejdere til at søge forskerstipendiater for dernæst at tilbyde dem vilkår, der er ringere end dem, de har

i forvejen. Flere har oplevet en lønnedgang på flere tusinde kroner”, siger Tommy Dalegaard Madsen.

DM estimerer, at godt 50 adjunkter og lektorer har været i gang med ph.d.-forløb på professionshøjskolerne siden 2013. Tommy Dalegaard Madsen mener, at det også er i arbejdsgivers interesse, at forliget nu fjerner al tvivl om, hvordan stillingsstrukturen skal fortolkes.

“Tillidsforholdet til arbejdsgiver skal være på plads, hvis institutionerne virkelig ønsker, at ph.d.-uddannelsen skal være en reel karrierevej for underviserne”, fastslår Tommy Dalegaard Madsen. ■